

Med udtrykket „teaterforlagsvirksomhed i Danmark“ haves for øje enhver virksomhed, som tager sigte på overdragelse af rettigheder til opførelse af dramatiske værker inden for landets grænser.

Til § 6.

Man har fundet det rigtigt at indsætte en udtrykkelig bestemmelse om, at ledere af teatervirksomheder skal opfylde de personlige betingelser, der stilles til bevillingshavere.

Til § 7.

Den principielle bestemmelse om sikkerhedsstillelse er overensstemmende med bestemmelsen i kommissionsudkastets § 6, stk. 3. Der henvises herom til bemærkningerne side 169. Hvad angår spørgsmålet om sikkerhedsstillelse i form af en statsgaranti henvises til de indledende bemærkninger til kapitlet.

De aktuelle udgifter til garantier, som bliver effektive ved en udlodning, kan ikke anslås; de bliver, såfremt de i øvrigt i loven hjemlede støtteordninger bliver effektive, sandsynligvis meget små; men det må løseligt skønnes, at det samlede garantibeløb, hvormed staten må indtræde, vil andrage ca. 100 000 kr.

Til § 8.

Bestemmelsen om udlodning, kommissionsudkastets § 6, stk. 3, er ændret således, at udlodning foretages af skifteretten i stedet for af ministeren for kulturelle anliggender. Efter sin karakter er udlodningen mindre egnet til administrativ behandling, og skifteretten har i forvejen opgaver af tilsvarende karakter, for eksempel skifte af konkursboer. Bortset herfra er reglerne om udlodning fastsat i overensstemmelse med nugældende praksis. Ligeledes i overensstemmelse med gældende praksis er bestemmelsen i stk. 5 om visse indskrænkninger i dækningsberettigelsen for lønkrav over et bestemt beløb pr. dag. En sådan regel er nødvendig for at sikre alle berettigede nogenlunde ligelig dækning, idet man derved forhindrer, at enkelte meget høje gagekrav i realiteten betager andre krav dækningsmulighed. Maksimum kan fastsættes for eksempel til 100 kr. pr. dag under det nuværende lønniveau.

Til § 9.

Bestemmelsen er blot en kodificering af gældende praksis.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til kommissionsudkastets § 6, stk. 4, hvorfor der henvises til betænkningens bemærkninger herom side 169. Bestemmelsen må

ses i sammenhæng med reglerne om bortfald eller tilbagekaldelse af bevilling i § 11, hvoraf det vil ses, at den i kommissionsudkastet optagne bemyndigelse for ministeren til at forlange godtgjort, at bevillingshavere (fortsat) råder over den fornødne kapital, er uden betydning, idet en bevilling af økonomiske grunde først kan tilbagekaldes i det øjeblik, skifteretten har besluttet at foretage udlodning. Denne bestemmelse er derfor udeladt.

Til § 11.

Bestemmelserne svarer til kommissionsudkastets § 7, stk. 2 og 3, hvorfor der henvises til betænkningens bemærkninger hertil side 170.

Til kapitel 2.

Landsdelsscener. Kommunale teatre.

Som allerede berørt i indledningen til nærværende bemærkninger overgik tilskudsbeløbene til landsdelsscenerne i Odense, Ålborg og Århus efter indstilling af teaterkommissionen fra finansåret 1959-60 fra filmsfondens midler til bevillinger på de årlige finanslove.

Siden da er disse tilskud blevet ydet med et beløb svarende til halvdelen af driftsunderskuddet, medens den anden halvdel af driftsunderskuddet — bortset fra, hvad der har kunnet tilvebringes ved tilskud fra anden side, herunder fra tipsmidlerne — er blevet dækket ved bevillinger fra vedkommende kommune.

Kommissionen, der fandt, at denne ordning havde fungeret tilfredsstillende, mente dog ikke, at man i selve lovteksten burde fastsætte nærmere regler for tilskudsordningen og fordelingsnormen mellem stat og kommune, idet disse regler mere hensigtsmæssigt kunne tilvebringes ved overenskomster mellem de interesserede.

I modsætning hertil har man ved udarbejdelsen af nærværende forslag ment det fornødent at fastlægge fordelingsnormerne i selve loven. Baggrunden for den siden finansåret 1959-60 gældende midlertidige ordning var netop at skabe den fornødne sikkerhed for landsdelsscenernes kulturelt så betydningsfulde opgaver, og dette formål mener man bedst opnåeligt ved at lægge tilskudsnormerne fast i loven, hvad man under hensyn til den i § 33 indsatte lovrevisionsbestemmelse finder så meget mindre betænkeligt.

Da man af hensyn til teatrenes kunstneriske, men også af hensyn til deres økonomiske hensigtsmæssige drift må lægge den allerstørste vægt på, at teaterbygningerne til stadighed vedligeholdelsesmæssigt og teaterteknisk holdes i den bedst mulige